

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

L. Annæi Senecæ Philosophi Opera, Qvæ Exstant Omnia

Seneca, Lucius Annaeus <Philosophus>

Antverpiæ, 1605

Epist. CXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53700](#)

Turpe est, beatam vitam in auro & argento reponere: quæ turpe est in aquâ & polentâ. A Quid ergo faciam, si ista non fuerint? Quaris, quod sit tunc medium inopie? ²¹ famem fames finit. Alioqui quid interest, magna sint, an exigua, quæ seruire te cogunt? quid refert quantum sit, quod tibi possit negare fortuna? Hæc ipsa aqua & polenta in alienum arbitrium cadit: liber est autem, non in quem parum licet fortunæ, sed in quem nihil. Ita est: nihil desideres oportet, si vis iouem prouocare, nihil desiderantem. Hæc nobis Attalus dixit: natura omnibus edixit. Quæ si voles frequenter cogitare, id ages, ut sis felix, non ut videaris: & ut tibi videaris, non aliis.

E P I S T . C X I .

CAVILLOS, vanam & humilem philosophiam esse: veram illam de moribus, firmam, B altam. Huc eundem.

QVID vocentur Latinè sophismata, quæ sibi à me. Multi tentauerunt illis nomen imponere, nullum hæsit: videlicet quia res ipsa non recipiebatur à nobis, nec in vnu erat, nomini quoque repugnatum est. Aptissimum tamen videtur mihi, quo Cicero vñus est: ¹ Cauillationes vocat. quibus quisquis se tradidit, quæstiunculas quidem va- fras necrit: ceterum ad vitam nihil proficit, neque fortior fit, neque temperantior, neque elatior. At ille qui philosophiam in remedium suum exercuit, ingens fit animo, plenus fiduciæ, inexuperabilis, & maior adeunti. Quod in magnis etenit montibus, quorum proceritas minus appareat longè intuentibus; cum accesseris, tunc manifestum fit, quām in arduo summa fint: talis est, mi Lucili, verus & rebus, non artificiis, philosophus. In edito stat admirabilis, celsus, magnitudinis veræ. Non exsurgit in plantas, nec summis ambulat digitis, eorum more qui mendacio staturam adiuuant, longioresque quām sunt, videri volunt: contentus est magnitudine suâ. Quid ni contentus sit eousque creuisse, quò manum fortuna non porrigit? ergo & supra humana est. Par sibi in omni sta- tu rerum, siue secundo cursu vita procedit, siue fluctuatur per aduersa ac difficilia. Hanc constantiam cavaillationes istæ, de quibus paullò ante loquebar, præstare non possunt. Ludit istis animus, non proficit: & philosophiam à fastigio deducit in planum. Nec te prohibuerim aliquando ista agere, sed tunc cum voles nihil agere. Hoc tamen habent in se pessimum, dulcedinem quandam sui faciunt, & animum specie subtilitatis inducent, ac remorantur: cum tanta rerum moles vacet, cum vix tota vita sufficiat, ut hoc vnum discas, vitam contemnere. Quid regere? inquis. secundum opus est. Nam nemo illam bene rexit, nisi qui contempserat.

Gargettius exclamat dicens: Cui parum non suf- ficit, ei nihil sufficit. Additique, Paratum se cum Ioue de felicitate certare, si polentam habeat & aquam. Clemens Alexandrinus adspexit libro II. Strom. Επίκουρος ἐν τῷ μητερινῷ, μηδὲ δινῆν, μήτε προγόνοι τὴν ἑδαμονιαν τιθέμενος, τὴν ισόθεον ἐπέ- φωνος φεύγει, αὐτοῖς εἰπών, εὐτοιχάδιον Δῆτα τα- τηλι μαζεύει: Epicurus in non famendo, non fi- tiendo, non frigendo felicitatem ponens, vocem

illam Deo æqualem emisit, impie dicens, In istis se vel cum Ioue certaturum. Adde Aelianum Var. Epist. IV. cap. XIII. nostram Senecam epist. XXV. ²¹ FAMEM FAMES FINIT.] Nam mors superuenit.

EPIST. CXI. 1. CAVILLATIONES VO- CAT.] Vox quidem in Cicerone, sed vix pro isto sen- su: magis pro dictieriis, & argutis. Potest in aliis li- bris, qui fuerunt.

EPIST.